

Enighed, der er tilvejebragt mellem de andre Byer, maa det formentlig skyldes den Omstændighed, at Faaborg har Særinteresser at pleje i dette Spørgsmaal, og at disse bliver varetaget fyldestgørende, naar kun den Bane, der trafikeres Faaborg—Nyborg, bliver overtaget, medens de øvrige Baner vedbliver at være private.

Selve Spørgsmaalet om den ældste Bane, Odense—Svendborg-Banens Overtagelse af Staten er af gammel Dato. Alleerede den 6. Marts 1901 blev der fra Sydfyn til Finansudvalget indsendt et Andragende, som gik ud paa, at Staten burde overtage denne Bane, hvilket motiveredes med, at der aarlig fra Svendborg og Omegn blev udredet et Beløb af 25 000 Kr. mere for Godstrafikken, fordi Banen er en Privatbane, end der vilde blive udbetalt, hvis Banen havde været Statsbane. Endvidere havde man udregnet, at enhver Billet, der blev solgt for en Strækning ud over Odense, gennemsnitlig blev fordyret med 1 Kr.; da der aarlig blev solgt 35 000 saadanne Billetter i Svendborg, drejede det sig altsaa om et Beløb paa 35 000 Kr. I alt blev det saaledes 60 000 Kr., som Svendborgs Befolkning betalte mere i 1901, fordi Banen Odense—Svendborg var en Privatbane og ikke en Statsbane. Dette Andragende mødte stor Velvillie hos Finansudvalget, men ud over denne mærkede man ikke mere til Sagen.

Spørgsmaalet blev i Samlingen 1906—07 under Behandlingen af Lovforslaget om nye Jernbaneanlæg m. m. rejst paa ny af det daværende Medlem for Svendborg-Kredsen (Wenzel Neergaard). Det oplystes ved den Lejlighed bl. a., at der fra Svendborg By i det sidst forløbne Regnskabsaar var betalt et Beløb paa mindst 100 000 Kr. mere til Gods- og Persontrafikken, end der vilde være blevet betalt, hvis Banen havde været en Statsbane.

Sagen er altsaa af gammel Dato, og Interessen for den har været levende ovre i Svendborg By og Omegn gennem en lang Aarrække. Det før nævnte Andragende, hvorigennem Sagen nu rejses paa ny, er bilagt med gode Oplysninger om, hvor ganske uretfærdig denne By og for øvrigt ogsaa Befolkningen i Omegnen er stillet, fordi de sydfynske Baner stadig er Privatbaner. Der peges i det nu indsendte Andragende

paa, at der er stor Ulejlighed ved Løsningen af Billetter paa Omstigningsstationerne, at der er megen Tidsspilde og Ulempe ved Stykgodsets Omladning, naar det trafikeres fra og til de sydfynske Byer paa Strækningerne fra Odense og Nyborg; og idet man drager Sammenligning mellem Statsbanerne og de sydfynske Baners lokale Billettakster, kommer man til det Resultat, at Taksterne for Godset er 40 pCt. højere og for Personer 20 pCt. højere for de private Baner end for Statsbanerne.

Da der i 1917—18 lokalt og gennemgaaende har været Persontrafik til et Beløb af 1 200 000 Kr. og Godstrafik til et Beløb af 1 500 000 Kr., medens der i 1918 kan paaregnes en Persontrafik paa 1 500 000 Kr. og en Godstrafik paa 2 Mill. Kr., betales der altsaa for Tiden et Beløb af 700 000 Kr. aarlig, hvoraf 150 000 Kr. falder paa Svendborg By, fordi man har den Ulempe at have Privatbaner paa Sydfyn i Stedet for Statsbaner. I denne Forbindelse bemærkes det tillige, at det store Underskud, Statsbanerne har haft i de senere Aar, er blevet fordelt paa samtlige Skatteydere, da jo Underskuddet er udredet af Statskassen. Dette Underskud har den sydfynske Befolkning lige saa vel maattet betale deres Andel af som de øvrige Statsborgere. Der finder saaledes en dobbelt Beskatning Sted, idet Beboerne af Sydfyn ikke alene maa betale mere paa den Trafik, de har dernede, men ogsaa maa betale deres Del af det Underskud, som Trafikken i den øvrige Del af Landet paafører Statskassen.

De Bemærkninger, jeg har gjort med Hensyn til den pengelige Side af denne Sag, har udelukkende bevæget sig om de lokale Takster. Men ogsaa naar man ser paa de gennemgaaende Takster, kommer man til det Resultat, at det er overordentlig kostbart for Befolkningen at have disse Baner gaaende saaledes. Beboerne faar nemlig ikke fuld Rabat for de Billetter, de løser over lange Strækninger. Af det Materiale, der er indsendt, ser man, at dette for de længste Strækninger drejer sig om 2 Kr. pr. 3die Klasses Billet, og da der aarlig løses 11 000 gennemgaaende Billetter paa de sydfynske Stationer, drejer det sig saaledes i alt om et ganske betydeligt Beløb. Endvidere bemærkes, at de sydfynske Byer er fuldstændig udelukkede fra de Fordele,